

Tann tíð er farin...

OG NÝGGJ TÍÐ TJÓÐSKAPARLIGA. MENTUNNARLIGA OG VINNUGLIGA UPPRUNNIN!

Einaferð var tað so, at norðurlensku skeittu hvør at øðrum tjóðskaparliga. Ja, teir lógu í hjeljarstríð hvør við annan. Einaferð vóru tað danir, aðruferðina svíar, sum høvdu kvørteratakíð. Og teir, sum lógu undir skuldu bindast niður tjóðskaparliga.

Ein harmilg tíð, so ber fyrri sennari tjóðskaparligari áttan. Tjóðskapur tá var næstan bert nationalt erpni, harðræði og reindyrkað chauvonisma og imperialisma.

Men her er broyting hend. Stórbroyting.

Norðantjóðirnar víðurkenna ikki bert hvørja aðru sum tjóðskaparligar eindir, ið hvør hevur sín egna livsvøkstur, sitt egna livslag, men sum kortini í høvuðsheitini standa á sama grundarlagi, bundin av somu andaligu fyllu við at kalla sama máli, sniði sama mentunnarhyndi og lagi. Men tær taka undir við og eru fúsar til av fullum huga at veita hvørjum aðrari allan mentunnarligan og tjóðskaparligan stuðul. Tað liggur teimum beinavegin á hjarta, at tað gongur hvørju aðrarj væl, at einki av tí sermerkta náttúruhávi og eyðkennum hjá hvørji aðrari fer fyrri skeytið ella kryplast.

Eingin innanfyri tær 6 norðurlensku tjóðirnar droyma um at seta nakran tjóðskaparliga til viks.

Eitt ríkt skapapar — og mentunnarliv við sínum eyðkennum, sum lívið í hvørjum einstaka landinum gevur, kenst sum ein felags ogn, eitt felags ríkidomi.

Tey nationalu markini eru fallin.

Eingir tjóðskaparligir og mentunnarligir markagardar reisa seg longur höttandi móti hvørjum øðrum í norðurlandum.

Tey seks norðurlensku merkini veitra sum vinir lið um lið, tað føroyska, danska, norska, svenska, íslenska og finska.

Og tær norðurlensku tjóðirnar royna nú at leggja allar gardar niður, ið skilja ikki bert andliga og mentunnarliga, men eisini vinnuliga.

Málið er so nógv felags retti sum møgult.

Hin gamla tjóðskaparkenslan ið var einki annað enn erpin-skapur, «isolation» við herrópinum, at hvør skuldi greiða seg og erpa sær av sínum og niður-sea og vinnvirða grannan sum verandi nógv minniverdan enn ein sjálvur.

Vit unna øllum tjóðum bestu vakstrar — og menningarlíkindi tjóðskaparliga og vinnuliga.

Ein sterk og rík sinnisstøða!

Og danir, norðmenn, íslendingar, svíar og finnar unna øllum føroyskum tjóðskapar, mentunna og vinnulivsvøkstri av fullum huga «alt tað besta», sum bretar taka til.

Eingin av okkara brøðra — og frænda tjóðum droymir um á minsta hátt at skerja okkum tjóðskaparliga mentunnarliga og vinnuliga.

Okkara grannatjóðir kenna tað sum eitt ríkidomi, at ein av familjuni, ið mangur víldi hildið hevði ongfar møguleikar at liva sum ein tjóð, hevur verið for fyrri at skapa varandi tjóðskaparlig virði, sum eru eitt

hitt vakrasta prýði fyri norðurlensku livskraftina og menniskjaligu støðu í hesum stríðsheimi.

Vit eru smár. Men vit eru ikki í minsta lagi — og nýstast ikki at kenna okkum sum ólukkudýrið.

Tvørturimóti:

Vit kunna kenna okkum smár við frammiðhjættindum ið vit ikki hava tikið okkum, men sum eru givin okkum av samhuga og ynskinum um, at vit kunna liva væl og leingi sum ein bróður millum bróður.

Henda stórbroyting í norðurlands tjóðskaparligu støðu er ein veldug lyftandi kraft í okkara dagliga strevi og stríði at veita okkum góð livskor, tjóðskaparlig, mentunnarlig og vinnulig, ikki í skilnaði, men í námkvemastu samvinnu við danir.

Skipabygging og tjóðveldisflokkurin

Tað er beinleiðis stuttligt at lesa 14. September greiða frá skipabyggingarmálinum og koma til tað margháttliga úrslit, at tað er tjóðveldisflokkurin, sum hevur alla æruna av teirri skipabygging, ið er farin fram, og sum fer fram.

Vit skulu ikki koma inn á tað, hvat ið tjóðveldisflokkurin og hinir flokkarnir hava havt á máli. Men viðvíkjandi tjóðveldisflokksins talu og skrivning um skipabygging, so er tað, at siga, at haðani er ikki komin meir frá í so máta enn frá øllum hinum flokkunum. Allir flokkar hava havt henda spurning dúgliga á orði. Men tað, sum sermerkir tjóðveldisflokkinn er, at aftanfyrri orð og skrivning og uppskot hansara hevur onga tíð ligið minsti veruleiki. Hann hevur ongatíð kunna víst á, hvussu skipini skuldu verða góð, hvussu ið peningurin skuldi fáast til vegar. Tvørtur ímóti hevur hann, tá ið talan hevur verið um inntøkur til tingið, verið ímóti øllum inntøkulæðum og brigslað stórum og við manninkandi orðum okkum javnaðarmannum, tá ið vit hava verið við til og sjálvir eisini víst á privatar leiðir fyrri at fáa pening til at loysa upp-gávurnar. Høvdur tað verið talan um studning og íleggingarlán frá danska statskassanum ella danskum stovnum, hava teir bara sýnt eina illisinta samrættis móttøðu við niðurlægning: Vit skulu einki hava frá ella gjøgnum Danmark, hvørki lán ella studning.

Hitt einasta og fyrsta fullfíggaða uppskot um endurnýggjan av okkara skipafloata hava javnaðarmenn sett fram í landsplaninum, ið eitur »Ar-

Postur til Grønlands

Norska frystiskipið »Prince Reeper« kemur higar mikudagin í næstu viku 18. júlí, og tekur post við til Grønlands.

LF. Grønlandsfelagið.

Úr Suðuroy

A Tvøroyri er farið aftur at bragda við góðari hýsu. Tveir menn eru komnir upp í 10 til 15 centnarar.

N. J. Mortensen hevur sett upp nýggja frystibox. Hann hevur so tvær, eina til agnsild og aðra til flakafrysing.

Hann Mortensen hevur sum kunnugt bygt eitt stórt fiskahús. Ætlar nú at seta eina turkmaskínu upp afturat og leggja koliror yvir alt húsið til goymslu av klippfiski eins og saltfiski.

Vágs keypmenn og arbeiðsmannafelagið Framtíðin og onnur hava gjørt felag til bygging av stórum flakavirki. Umsóknin um lán frá segnsutviklingini er til viðgerðar.

Stuttligt og gott hevði verið, um her kundi skaptis nakað av týðningi fyrri plássid.

Vág hevur verið so væl fyrri, at nú ganga út frá plássinum 5 nýggir linubátar. Tveir Porkeris linubátar og ein linubátur í Sunnbe kunnu eisini roknast til Vágsfjørð.

Vágbingar eru nú farnir at breiðka og asfaltera veginar inni í bygdini eins og teir í stór um muni hava gjørt og gera á Tvøroyri, ið má sigast at hava eina bestu vegin í Føroyum.

Sunnbe baksast nú við at gera pollin góðan. Tað er stuttligt at siggja, hvussu munandi tey stóru nýggju amboðini virka har. Hava nakrir menn frongt til eina hjálpanði hond, so eru tað sumbingar í lendarvirkisfyrirskiftum sínum. Har stendur lívið í váða, hvørja ferð, hann knappliga otlar veðir ið.

Sumbingar eru gladdir yvir tann eina linubátin, sum er komin til plássid. Kenna vit Sumbingar rætt, vilja teir neyv an stóða við tí eina bátinum.

Porkeríngar. Tað er óført sum skattainntøkan er kvokkin upp eftir, síðani teir finga »Porkeríngin«. Teir lata byggja ein bátin afturat, størri enn hin fyrsta. Eitt ódnartak hjá so líti ari bygd at kunna greiða at

beiði til øll á sjógv og landi, og ikki fyrr hetta landsstýrið varð sett undir leiðslu av javnaðarmannum, kom ferð í skipa bygging okkara — tað vitla allir menn á hesum landi.

taka tveir linubátar til landið. Lopransmenn hava fiskað óført seinastu tíðina. Stóru fiskur av Sunnbeargrynnuni. Onkur liggur um 2000 kr. í 17 dagar.

Her er saknir stóru eftir hvalastøðini.

Her kann ein hin besta hvalin gerast fin til arbeiðis.

Hovbingar leingjast eftir at farið verður undir at byggja út havnina eftir uppskoti landsverkfroðinginum.

Hvalbingar byggja tunellina av øllum kreftum. Væl gongur. Ætlanin var at fara undir framhaldið av »Hamraes-bryggjunni«, men tað var ikki møgult at fáa teknisk kont fólk at standa fyrri arbeiðinum og samstundis virka sum kavari.

Menn halda, at tunellin verður liðug í ár.

Við kolaframleiðsluni gongst ikki so væl, síðani tær gomlu grevstamir vóru »sleptar« ella ikki møguligari at dríva víðari.

Sandvíkingar hava fingið bryggju, sum teir eru sera fegnir yvir. Nú er teirra høvuðsýnskni at koma í vegasamband við fólkid norðuri á oyggj.

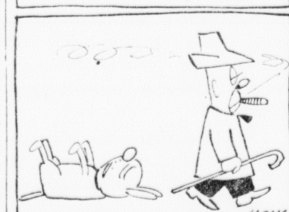
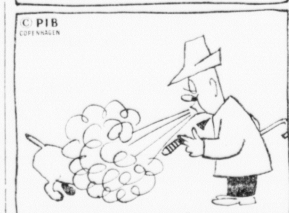
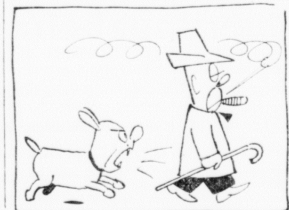
Á Okrum og Vikarbyrgi stendur í stað. Fólkid á plássinum hevur ílt við at halda sær uppi her.

Vikarbyrgi liggur vegleysi. Burturskotið frá øllum sambandi. Men eisini hetta pláss má koma við í vegasambandið. Tað er eydnast tí at koma uppi el-verkið. Nú er vegasambandið hitt stóra málið hjá Vikarbyrgi sum hjá so mongum smáplássum.

Fámjin hevur fyrri mongum árum fingið vegasamband. So bjartskygdir vóru menn á hesum plási, at teir gjordu vegin, ið var útstungin sum 3 metra vegur, sum 4 metra veg tóku sjálvir kostnaðin av breiðkingini — heldur enn at lata seg smyrja við 3 metra vegi. Fatt pláss hevur havt so stóra gleði av sínum vegi sum Fámjin. Tað er frálíkt útróðrpláss. Hvør fiskasturtur verður koyrdur til Tvøroyri!

Gevio
føroyskar
BARNABØKUR!

ADAMSON

»Goyggj nú!